

2. For det andet er det afgørende, at balancerne mellem de forskellige strafferammer og straffeformer både kan forklares og forsvares.

På begge områder halter regeringens retspolitik gevaldigt.

Regeringens lovforslag skaber uforklarlige ubalancer i straffeloven. Det mangler ambitioner og initiativer til at sikre effektiv forebyggelse af kriminalitet. Samtidig efterlader lovforslaget alvorligt mange ubesvarede spørgsmål om konsekvenserne for domstolene, kapaciteten i landets fængsler og arbejdsbetingelserne for ansatte i kriminalforsorgen.

Socialdemokratiet har gentagne gange i behandlingen af lovforslaget påpeget dets mangler og efterlyst initiativer, der kunne rette op på dets negative konsekvenser og manglende sammenhæng. Sådanne er ikke fremkommet. Med støtten til intentionerne i lovforslaget påtager Socialdemokratiet sig derfor heller ikke ansvaret for lovforslagets manglende sammenhæng og afledte negative konsekvenser.

Lovforslaget skaber uforklarlige ubalancer i straffeloven.

Socialdemokratiet har svært ved at skjule forundringen over tidspunktet for lovforslagets fremsættelse. Det er endog meget svært at forstå, hvorfor regeringen ikke har valgt at vente på Straffelovrådets færdiggørelse af arbejdet om balancer i straffeloven.

Det er Socialdemokratiets klare opfattelse, at hvis regeringen havde ventet på afslutningen af Straffelovrådets arbejde, kunne regeringen have undgået at skabe ubalancer i straffeloven.

Regeringens lovforslag skaber den helt uforklarlige ubalance, at strafferammen for voldtægt mod en voksen nu bliver 2 år højere end strafferammen for seksuelt misbrug af et barn, et forhold der også er påpeget af Børnerådets hørings svar til lovforslaget (jf. L 118 – bilag 3). Det er nøjagtig denne form for uforklarlige ubalancer, Socialdemokratiet er imod ubalancer, som Socialdemokratiet agter at rette op på ved hjælp af ændringsforslag nr. 1 og 2.

Lovforslaget skaber usikkerhed om kriminalforsorgens arbejde og fremtid.

I bemærkningerne til lovforslaget (pkt. 8) behandles de merudgifter, kriminalforsorgen på-

lægges som konsekvens af lovforslaget. Det bemærkes, at de beregnede merudgifter ikke vil kunne afholdes inden for kriminalforsorgens gældende bevillingsrammer. Socialdemokratiet beklager, at regeringen ikke giver et klart svar på konsekvenserne af denne bemærkning og dermed undlader at sende et entydigt og selvfølgelig signal om sammenhæng mellem nye pålagte arbejdsopgaver og merbevillinger til kriminalforsorgen.

Socialdemokratiet skal derfor understrege vigtigheden af den analyse af kriminalforsorgen, som regeringen nu iværksætter. På trods af dette mener Socialdemokratiet, at det er uforsvarligt at fremsætte et så omfattende lovforslag med så vidtrækkende konsekvenser, som først analyseres efterfølgende. Det skaber uklarhed og ikke mindst usikkerhed blandt medarbejderne i kriminalforsorgen.

I forlængelse af ovenstående ønsker Socialdemokratiet at henlede opmærksomheden på høringssvaret fra Dansk Fængselsforbund (jf. L 118 - bilag 3), hvoraf følgende fremgår:

»Det er en meget stor ekstra opgave, som Kriminalforsorgen pålægges. Der er i forvejen en overkapacitet, og derudover kommer så en stor ekstra byrde i år 2003. Kriminalforsorgen er et udsultet og underfinansieret system, bygningerne er misligholdte, og arbejdsmiljøforholdene er mildest talt elendige. Derfor bliver det meget vanskeligt at håndtere det ekstra pres, der lægges på systemet.«

Lovforslaget skaber usikkerhed om domstolenes arbejde og sagsbehandlingstider.

Regeringens lovforslag tager ikke højde for de konsekvenser, øgede strafferammer vil få for domstolenes arbejde og sagsbehandlingstider. Særlig usammenhængende fremstår regeringens politik, når det samtidig kan konstateres, at domstolene som følge af regeringens egne budgetoverslag i 2002 og 2003 samlet set skal nedbringe personaleudgifterne med 72 mio. kr., svarende til 280 årsværk inden for kontorsektoren.

Socialdemokratiet skal i forlængelse af denne manglende sammenhæng henlede opmærksomheden på justitsministerens svar på spørgsmål nr. 217, alm. del (omdelt på L 118 – bilag 12), hvoraf følgende fremgår:

»Domstolsstyrelsen [har] bl.a. udtalt, at såfremt de foreløbige budgetoverslag på finanslo-